

1 | י"ח תמוז תשפ"ג | שנת הקהל | יו"ל ע"י "מנורה בדרום" אילת

נספחים

קונטרס י"ט תמוז - תשכ"ח

מאת הרב שמעון אייזנברך - אילת

לע"נ מרת צירה צירל בת הרב יצחק צבי ע"ה וקסלשטיין
נלב"ע ביום י"ט תמוז תשנ"ד

ב"ה

עש"ק פרשת פנחס

תשכ"ג

לקראת שבת קודש פרשת פנחס דהאי שתא

החל ביום י"ט תמוז

מוגשים בזה קטעים וציונים לשיחות ומאמרים מהרבי הקודם
ומכ"ק אדמו"ר הקשורים ליום הזה של י"ט תמוז.
כמו כן גם מכתב לשז"ר המציין את היום הזה ובו מספר לו
אדמו"ר על ההתוועדות שהוקדשה לתאריך זה.

כמו כן מצו"ב זכרונותיהם של השלוחים הרב ברוך שלמה קונין
ושל הרב משה פעלער שנכנסו ליחידות באותו יום בזה אחר זה
ואחריהם גם הרב יצחק דוד גרונר ע"ה וכן מזכרונותיו של הרב
יוסף יצחק חיטריק אודות ההתוועדות של אותו יום.

יהיו הדברים לעילוי נשמת אחותי הצדקנית מרת צירל ע"ה

בת אבי מורי רבי יצחק צבי אייזנברג ע"ה

שנסתלקה בדמי ימיה וב"לב" שנותיה

ביום זה של

י"ט תמוז תשנ"ד

ונזכה בקרוב ממש להתגלות מלכנו משיחנו שיאיר את חשכת
הגלות הארוכה ולתחיית המתים נאו, אכ"י"ר.

שמעון בן ציון אייזנברג

אילת

מה אירע ביום י"ט תמוז?

מיומי דפגרא
הכחות מכורסמים
בקרב עדת חסידי
חב"ד

"שבעת ימי המשתה" בשמחת הבר מצוה של
הרבי הקודם | כמה מאמרים אמר אז אביו הרש"ב?
| המאמר האחרון בסדרה "וחזקת והיית לאיש",
נאמר ביום י"ט תמוז | מדוע יום אמירת המאמר הוא
יום השביעי ולא יום השמיני? | מאמר נוסף נאמר
חודשיים לפני הבר מצוה ולעת עתה לא נמצא |
התעוררות מיוחדת במלאות 75 שנה לבר מצוה |
המכתב משז"ר אחרי ההתוועדות היה לסימן טוב.
| בסיומו כותב הרבי ש"שמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר
שאמרו כשנולד וכן בשנת הבר מצוה, שבשניהם הי'
צום הרביעי וצום החמישי, הן שבעה עשר בתמוז
והן תשעה באב נדחים... והרי גם קביעת שנה זו
כנ"ל" | הכניסה ליחידות הנדירה של הרבנים
השלוחים פעלר וקונין ומה אמר להם הרבי על סיבת
התוועדותו בפתאומיות בצהרי היום? | זכרונותיו
של הרב חיטריק מהיום ההוא.

ב

שנת תשכ"ח ביום שני פ' פנחס - י"ט תמוז - בשעה אחת בצהריים, ערך הרבי התוועדות מיוחדת לציון יום הכנסו של הרבי הקודם בבריתו של אאע"ה ביום זה בשנת תר"ם וכן לציון 75 שנה ליום השביעי דחגיגת הבר מצוה שלו בשנת תרנ"ג.

ההתוועדות היתה קצרה וכללה שיחות ומאמר מיוחד לכבוד הבר מצוה ההיא בשנת תרנ"ג. המאמר נפתח ב'דיבור המתחיל' "וחזקת והיית לאיש".

באותו מאמר אמר הרבי: "הנה ידוע שהמאמר שאמר אדמו"ר [מהורש"ב] נ"ע ביום השביעי דחגיגת הבר מצוה של בנו יחידו כ"ק מו"ח אדמו"ר, י"ט תמוז תרנ"ג [שמאמר זה הוא סיום וחותם ההמשך תפילין דמארי עלמא שהתחיל לומר ב"ב תמוז, יום הבר מצוה] היתה התחלתו בפסוק זה".

המאמר האמור י"ל בקונטרס י"ט תמוז תשמ"ט והודפס בספר המאמרים מלוקט חלק ג'.

באותה שנה שאמר הרבי את המאמר הנ"ל יצא לאור גם קונטרס "תפילין דמארי עלמא - תרנ"ג בן 36 עמ' ובו מאמרי אדמו"ר הרש"ב שנאמרו בימי חגיגת הבר מצוה של בנו יחידו הרבי [מהריי"צ] נ"ע.

אף שיום י"ט בתמוז הוא היום השמיני מיום הבר מצוה שהתקיימה ב"ב בתמוז, ולא היום השביעי בכל זאת הוא היה יום הסיום של השמחה הגדולה של הבר מצוה לבנו יחידו של הרבי הרש"ב וכפי שהרבי הקודם מבהיר ברשימותיו: "ח"י תמוז (יום השביעי ל"ב תמוז) היה אז תענית נדחה ולכן הסיום דשבעת הימים היה בי"ט תמוז".

בהערה 4 שבמאמר הנ"ל מבאר הרבי כי יום הבר מצוה שייך ליום הברית מילה כי "גמר ועיקר כניסת נפש הקדושה הוא ב"ג שנים ויום א'.. ותחילת כניסת נפש זו הקדושה היא.. במצות מילה (שו"ע אדה"ז).

* * *

כאשר הגיע הרבי הקודם ליום הבר המצוה שלו היתה זו שמחה גדולה אצל אביו הרבי הרש"ב בעת הכנס למצוות בנו יחידו והשמחה באה לידי ביטוי בריבוי המאמרים שנאמרו בימים שלאחר הבר המצוה והימים האלו נקראו ברשימות הרבי הקודם "שבעת ימי המשתה".

המאמרים שאמר אדמו"ר מוהרש"ב בשבעת ימי המשתה של הבר מצוה לא באו בכתב כמאמרים נפרדים אלא נכללו כולם במאמר אחד הפותח במלים: "תפילין דמארי עלמא" ונדפס בספר המאמרים תרנ"ג.

ברשימת הרבי הקודם (מאמרי תרנ"ג עמ' שכה) נכתב: "מאמר זה (תפילין דמארי עלמא תרנ"ג) אמר אדמו"ר בהפסקות במשך כל השבוע - ופתח בדיבור המתחיל של פסוק או מאמר חז"ל וסיים בנושא שבו פתח.

בכתובים אין את ההתחלות ואת הסיכומים, ישנם רק את הפסק הענינים, שכל הפסק היה אמירה אחת, מאמר בפני עצמו.

המאמר תפילין דמארי עלמא כפי שהוא בכתב, הוא קיצור של המאמר כפי שהיה בדיבור.

ההפסקות במאמר תפילין דמארי עלמא, שכל הפסק היה מאמר:

(א) תפילין דמארי עלמא. (ב).. (ג) .. (ד) .. (ה) .. (ו) .. (ז) .. (ח) .. (ט) .. (י) .. (יא) .. (יב) וחזקת והיית לאיש מתחיל בעמ' טז: והנה בשל"ה פ'

ויחי.

המאמר של וחזקת והיית לאיש אמר אדמו"ר ביום השביעי של שבעת ימי המשתה - יום ב' י"ט תמוז - כי יום א' היה תענית (נדחה), על כן הוסיפו את יום ב' י"ט תמוז".

* * *

מעניין לציון כי ברשימות הנ"ל (עמ' שלא) כותב הרבי הקודם:

"ליום החינוך הגלוי שלי, - יום א' פ' אחר"ק יא אייר תרנ"ג - חודשיים לפני הבר מצוה שלי - אמר אדמו"ר חסידות על הפסוק וחזקת והיית לאיש.

תוכן המאמר היה אודות ד' התוארים אדם, אנוש, איש, גבר. אדמו"ר ביאר אדם נאה באותו מאמר והציג איש נחמד והוכיח איך שאנוש וגבר תלויים באדם עצמו.

אדם ואיש הם תואריים עצמיים. אדם הוא תואר המוחין. איש הוא תואר המדות ואנוש וגבר הם שם ההנחה על דרגות של אדם ואיש. אנוש מורה על החלישות, גבר מורה על התוקף. ז.א. שאם האדם או האיש נחלש הרי הוא אנוש, אם האדם או האיש מקיים בתוקף המוטל עליו זהו גבר. וזהו פירוש התיבות שאנוש וגבר תלויים באדם עצמו.

זו היתה החסידות הראשונה בה חשתי טעם פרטי. בחסידות זו קלטתי מהו רבי לפי הבנתי דאז וחשתי מהו אבא".

מרשימה זו עולה כי מלבד המאמר שנאמר בי"ט תמוז תרנ"ג, ישנו מאמר נוסף הפותח במלים "וחזקת והיית לאיש" שנאמר ע"י הרבי מוהרש"ב חודשיים לפני הבר מצוה.

בחיפוש אחר מאמר זה אנו מוצאים במפתח לספר המאמרים תרנ"ג שנרשם כי ב"א אייר נאמר

מכתב מיוחד לנשיא שז"ר מיום י"ט תמוז

וזוהו הטעם להתוועדות של היום, אף כי בקיצור (בכמות) בזמן ■ ובחזרי מן ההתוועדות האמורה – מצאתי מכתב כ' בתאריך י"ג תמוז, עם שני קוים מתוחים מתחת ל"ג תמוז

לאחר ההתוועדות הנ"ל קיבל הרבי מכתב משז"ר והרבי מתייחס לעיתוי קבלת המכתב במענה שהשיב לו וכנדפס באגרות קודש במקומו:

ב"ה, י"ט תמוז, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ.י.

לכבוד הו"ח אי"א נו"ג בחור מעם ומורם מעם ודורש טוב לעמו בעל מדות תרומיות ענף עץ אבות מו"ה שניאור זלמן שליט"א

שלום וברכה!

הנני לאשר קבלת מכתבו מיום סגולה י"ג תמוז, וכנהוג אצל אחב"י למצוא רמזים ולקשר ענין בענין הרי סימן טוב הוא שנתקבל מכתבו אחרי ההתוועדות של היום,

שאף על פי שלכאורה תמוה הוא מהו ענין התוועדות בימי בין המצרים, הרי בי"ב-י"ג תמוז דהאי שתא מלאו 75 שנה מיום הבר מצוה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובקשר עם זה נדפסו המאמרים אשר אביו כ"ק אדמו"ר נ"ע אמרם בחגיגת הבר-מצוה ובמשך כל השבוע שלאחר זה ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר - "שבעת ימי המשתה", שנסתיימו ביום א' ח"י תמוז, תענית נדחה, ולכן היתה ההתוועדות והסעודה של יום השביעי ביום ב' י"ט תמוז, וכמבואר ברשימה שם בסוף החוברת.

וזוהו הטעם להתוועדות של היום, אף כי בקיצור (בכמות) בזמן, כדי לחזור התוכן דסיום מאמרי הבר מצוה מענינא דיומא.

ובחזרי מן ההתוועדות האמורה - מצאתי מכתב כ' בתאריך י"ג תמוז, עם שני קוים מתוחים מתחת ל"ג תמוז.

משום כך הנני מזדרז לענות לכ' וגם לצרף בזה המאמר תפילין דמארי עלמא - תרנ"ג, ששם ג"כ קטעי הרשימה בנוגע להבר מצוה.

....

בסיום מעין הפתיחה בל' ששמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר שאמרו כשנולד וכן בשנת הבר מצוה, שבשניהם הי' צום הרביעי וצום החמישי, הן שבעה עשר בתמוז והן תשעה באב נדחים: יהי רצון כיון דאדחי אדחי - לגמרי, על ידי גאולה האמתית, שייהפכו לששון ולשמחה. והרי גם קביעת שנה זו כנ"ל, קביעות הדוחה צום הרביעי וצום החמישי, ייהפכו לששון ולשמחה בקרוב ממש.

בהוקרה ובכבוד ובברכה,

מ. שניאורסאהן

מאמר זה ובהערה נכתב כי "לעת עתה לא מצאנוהו".

* * *

באותה התועודות האמורה, בשנת תשכ"ח, דיבר הרבי אודות המספר שבעים וחמש שמלאו מאז יום הבר מצוה ובין היתר אמר:

על הפסוק ואברם בן שבעים שנה וחמש שנים בצאתו מחרן מבואר בתו"א ובדרושים שלאח"ז שאברם הוא "אב רם", דרגה העליונה שבחכמה הנמשכת אח"כ ע"י "שבעים וחמש שנה". שבעים אלו הז' מדות כפי שהם עומדים בשלימותן, כי כל אחת כלולה מעשרה וזהו עדיין חיצוניות המדות, והחמש שנים שבאים אח"כ אלו החמשה חסדים המקדימים וא"כ נמשך גם פנימיות המדות. ואזי - "בצאתו מחרן".

יוצאים מחרן בוקעים ועוברים את מיצר הגרון ממוחין למדות שהם שתי מהויות נפרדות והפכיות. בשנת השבעים וחמש נמשך מוחין דאבא, שהמדות באים באופן של "שבעים שנה" ו"חמש שנה".

מכל דבר יש ללמוד הוראה ולהפיק את ה"ובכן":

כאשר חולפים שבעים וחמש שנה מאותו הזמן, הרי זה תוספת כח מיוחדת מלמעלה ובפרט ע"י התעוררות רחמים רבים מרבתינו נשיאנו, מבעל המאמר "תפילין דמארי עלמא", עאכו"כ מזה שביום זה היה הבר מצוה שלו, שאז נאמר ההמשך.

- להמשיך ולפעול את כל הענינים, ולהמשיך כל ההמשכות מלמעלה מעלה עד אין קץ עד למטה מטה עד אין תכלית בעשי' הגשמית כפשוטו..

ושהדבר יבוא לידי מעשה בפועל לעשות לו ית' דירה בתחתונים מתוך שמחה וטוב לבב.

זה ימשיך "וראו כל עמי הארץ

כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" שאז יהיה נפל פחד היהודים עליהם ע"י ורבים מעמי הארץ מתיידיים עדי עד קיום היעוד "ועמדו זרים ורעו צאנכם" בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

דברים אלו הם תמצית וחלק קטן מתוך התועודות שלימה שהדברים שנאמרו בה נדפסו בתורת מנחם ומשתרעים על פני 11 עמודים ובהם כמה שיחות המתחייסות ליום המיוחד של י"ט בתמוז - סיום שבעת ימי המשתה שחגג הרבי הרש"ב לבנו יחידו.

* * *

פעם נוספת שהרבי התייחס בהתועודות לתאריך זה של י"ט תמוז היה בהתועודות ט"ו תמוז תשמ"ה בה קרא הרבי לחגוג יום זה. וכך אמר הרבי (ראה בתורת מנחם סעיף כ"ג):

"ויש להוסיף עוד ענין - אע"פ שמאיזו סיבה שתהי' לא דובר אודותיו בשנים שלפני":

בימים הסמוכים ליי"ב תמוז הראשון שבו נולד כ"ק מו"ח אדמו"ר - הי' גם יום הברית, "תחלת כניסת נפש זו הקדושה", ביום השמיני ליי"ב תמוז. כלומר, י"ט תמוז. וביום זה היתה שמחה גדולה - נאמר מאמר חסידות. והתקיימה התועודות כו'.

ו"הימים האלה נזכרים ונעשים, כלומר, שבבוא יום הברית מידי שנה בשנה, אזי נפעלים מחדש אותם העניינים שהיו בפעם הראשונה, ואדרבה באופן של עילוי והוספה, מחיל אל חיל.

ומובן שכן הוא גם בשנים שלאחרי ההסתלקות - שהרי "הוא בחיים" ולא עוד אלא שמשנה לשנה ניתוסף בענין החיים, ובמילא - גם ב"כניסת נפש זו הקדושה" שביום הברית.

ובהתאם לכך הרי בבוא יום

הברית בשנה זו, יום הברית הק"ו מובן - גודל השמחה ביום זה, הן אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר - בעל הברית, והן אצל כל החסידים, שהרי "הנשיא הוא הכל".

ולכן, יש להשתדל שבבוא יום הברית, י"ט תמוז, בשנה זו, ימצאו היתר ע"פ שו"ע לעשות ענין של שמחה בג' השבועות, כמו: ברית מילה. פדיון הבן. וכיו"ב, וכאשר ישתתפו בשמחה זו, ידגישו, שהטעם הפשוט והעיקרי - ע"פ הלכה - הוא אמנם כך וכך, אבל ביחד עם זה, מכיון שחיים עם נשיא הדור, חוגגים גם את יום הברית הק"ו של נשיא הדור, ולכן, במעמד זה יחזרו דברי חסידות מבעל הברית.

והעיקר - שיתוסף בשמחה של תורה ובשמחה של מצוה, ועאכו"כ הוספה בענין המעשה עצמו - קיום כל הוראותיו של נשיא דורנו, אשר הוא בחיים", ופועל שגם זרעו יהי' בחיים.

[אמנם, לשון הגמרא הוא "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", אבל. הפירוש אינו ש"זרעו בחיים" פועל ש"אף הוא בחיים", כי אם ענין של ראי' ובירור בלבד, כלומר, הראי' והבירור שנוסף עוד יותר בחיותו של נשיא דורנו בעלמא דין. היא - כאשר רואים שכתוצאה מזה ניתוסף חיות אצל "זרעו" ("זרעו בחיים") הנמצאים בעלמא דין גם בגופם, שמזה יודעים שניתוסף בחיותו של נשיא הדור, עד כדי כך, שכתוצאה מזה ניתוסף בלימוד תורתו וקיום תקנותיו, באופן דהולך ומוסיף ואור].

ונסיים בניגון הידוע של החסיד ר' מיכאל דווארקיין שניגן ורקד אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר בהיותו עוד בקאסטרמא (כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן) -

"ניעט ניעט ניקאו קראמי איווא אדנאווא".

שליח הרבי
למינסוטה

הרב משה פעלר מספר:

השעה אחת מצאה את שלושתנו - הרב גרונר, הרב קונין ואני, עומדים למטה בבית המדרש בשורה הראשונה, ממש מול כסאו של הרבי בהתוועדות.

התוועדות מפתיעה ובלתי צפויה זו היתה בוודאי מהדלילות ביותר בתולדות קראון הייטס. רוב אנשי השכונה היו במקומות עבודתם או בהרי הקטסקילס בנופש. רוב בחורי הישיבות היו במחנות קיץ או בשליחות המרכז לעניני חינוך.

הרבי נכנס בשעה אחת בדיוק והחל לבאר את מהות התאריך י"ט בתמוז - תאריך סיום שבעת ימי המשתה של בר המצווה של הרבי הקודם, חמיו.

בתאריך חשוב כזה, החל הרבי לומר מאמר בדיבור המתחיל "וחזקת והיית לאיש", "דיבור המתחיל" זהה למה שאמר אבי בר המצווה, הרבי הרש"ב נ"ע.

עם סיום המאמר (נדפס בספר המאמרים מלוקט ג) והפארבריינגען, יצא הרבי לחדרו, כששלושתנו בעקבותיו.

נאמר לנו להגריל בינינו את סדר הכניסה ליחידות המיוחדות. כאשר הגיע תורי, נכנסתי בתחושת יראה, שנרגעה רק מעט בעקבות הפארבריינגען שהסתיים זה עתה.

לעולם לא אשכח את המלים שבהן קידם הרבי את פניי באותה יחידות ייחודית, אחרי אותה התוועדות מיוחדת בי"ט בתמוז תשכ"ח: "היות שעצרת (אולי נמנעת) בעצמך מלבוא לכאן בי"ב בתמוז, סיימתי בשבילך את המאמר..."

"היות שנמנעת בעצמך מלבוא לכאן בי"ב בתמוז, סיימתי בשבילך את המאמר"

"מזכירו של הרבי (הרב בנימין קליין), ניגש אלי ואמר: "הרבי מבקש אותך, את הרב יצחק גרונר ואת הרב שלמה קונין להיכנס ליחידות בעוד כשעה", - זו היתה הודעה מחשמלת...

רצתי מהר מאוד לדירתו של אבי ז"ל כדי ללבוש א הקפוטה של שבת. כשחזרתי ל-770, שוב חיפש אותי הרב קליין וסיפר: יש שינוי קל בתכנית. היחידות תתקיים רק אחרי התוועדות מיוחדת שהרבי עורך היום אחר הצהריים בשעה אחת."

אם החדשה אודות היחידות החריגה היתה מחשמלת, הרי שהחדשה אודות פארבריינגען ביום חול, יום שני, היתה לגמרי חסרת תקדים והיא מילאה אותי בהתרגשות עצומה.

התוועדות מיוחדת זו של י"ט תמוז מוזכרת גם בהקשר אחר כמי שבאה בהמשך להתוועדות של י"ב תמוז של אותה שנה. ומעשה שהיה כך היה: הרב משה פעלער נסע לפעילות עם נערים מארגון "בני ברית" ולאור הצלחתו נתבקש להשאר במקום עד לאחר י"ב תמוז. כשחזר הרבי אמר בי"ט תמוז שהוא "מפצה" אותו וחבריו באמירת מאמר שחסר להם מי"ב תמוז. כמו כן הוא נקרא להכנס ליחידות לאחר ההתוועדות וגם הרב יצחק דוד גרונר ע"ה

ויבלחט"א הרב שלמה קונין נקרא להכנס ליחידות לאחר התוועדות זו.

וכה נכתב ב"משפחה חסידית" (גליון 1336) מפיו של השליח המפורסם הרב משה פלר, בראיון עמו הוא מספר שהגיע לרבי לי"ט תמוז תשכ"ח להתוועדות לאחר שלא הגיע לי"ב תמוז בגלל פעילות גדולה שהיתה לו באותם הימים וביחידות שהיתה לו לאחר ההתוועדות הרבי אמר לו כיון שלא היית בהתוועדות של י"ב תמוז השלמתי את המאמר בשבילך.

המאמר שנאמר בי"ב תמוז תשכ"ח הוא מאמר ד"ה "כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו". הרבי אמר שהמאמר של י"ט תמוז הוא המשך של י"ב תמוז.

וכה הם דבריו של הרב פלר:

הרבי התבטא באוזני אחד הרבנים על הפעילות
של הרב פערל עם הנוער בארגון "בני ברית":

"בכלל אינני בעל התפעלות אבל מזה אני מתפעל"

התפרסם ב - col י' שבט תש"פ:

'למתוח את החבל', גם כך לא
הבין כיצד הסכימו בארגון 'בני
ברית' כל-כך בקלות שכל הנערים
יניחו תפילין, וחשש להציע להם
לעשות זאת שוב...

הרבי, קרא את מחשבותיו,
ואמר: "אין דעם גייט נישט אָן
איבערציען דעם שטריקעל" [=]
כאן, לא צריך להכניס את 'מתיחת
החבל', וביקש שיוודא אשר גם
מחר יניחו הנערים תפילין.

הרבי הוסיף ושאל האם באו
מהתקשורת לצלם את המאורע,
וביקש שלמחרת יצולם האירוע
ויפורסם בהרחבה. הרבי אף הורה
לקיים הדלקת חנוכיה פומבית.

כשלנגד עיניו הוראתו הברורה
של הרבי, סיפר ליו"ר 'בני ברית'
שהרבי שמח מאד לשמוע על
הנחת התפילין הכללית שארעה
היום, והוסיף, שהרבי מבקש שגם
מחר יניחו כולם תפילין.

להפתעת הרב פערל, היו"ר
נענה מיד בחיוב...

למחרת, הניחו הנערים שוב
תפילין, כשהפעם תועד האירוע
בעיתון הנפוץ ביותר במינסוטה,
וכן בטלוויזיה המקומית..

הרבי אף הודיע כי בנוסף
לתשלום על 140 זוגות תפילין,
הוא מממן 50% מעלות כל זוג

להשיג 140 זוגות.

כשהגיעו הרב פערל והרב
ציילנגולד לכינוס, העניקו את
התפילין במתנה ל 140 הנערים,
וגם 60 הנערים שלא קיבלו
תפילין, זכו להניח תפילין באותה
הזדמנות.

בערב טילפן למזכירו הראשי
של הרבי - הרב חדקוב, בכדי
לדווח לרבי על הצלחת המבצע,
כשהוא מלא אושר מההצלחה
הכבירה שלבטח גרמה לרבי נחת
רוח מיוחדת. כשסיים את התיאור,
שמע לפתע את קולו הקדוש של
הרבי מתערב בשיחה ושואל "און
וואָס וועט זיין מאָרגן" [= ומה
יהיה מחר?].

("למדתי מכך מסר עצום",
מתאר תמיד הרב פערל, "כשאנו
עוסקים ב'מבצעים' צריכה לעמוד
לנגד עיננו השאלה: "וואָס וועט
זיין מאָרגן?", מה הלאה? כיצד
ניתן להוסיף, להמשיך, להבעיר
עוד ניצוצות. אין להסתפק במה
שעשינו היום, אף אם עשינו הרבה.
עלינו תמיד לחשוב על המחר").

הוא לא ידע את נפשו... למחרת
היה היום האחרון של הכינוס,
והרבי רוצה לוודא שגם מחר יניחו
כל הנערים תפילין...

הוא השיב לרבי שאינו רוצה

בחורף תשכ"ח, שככה מעט
התרגשות הרבה ששורה באנ"ש
לאחר שבישר הרבי על 'מבצע
תפילין' בערב מלחמת ששת
הימים.

הרבי ביקש להגביר אותה
ולחדשה, ומה'מזכירות' הגיעה
הוראה לכל סניפי ה'מרכז לענייני
חינוך' לתגבר עוד את העיסוק
במבצע זה.

באותם ימים התקיים מחנה
לנערים מטעם ארגון 'בני ברית'
הפועל בקרב הנוער היהודי
בארה"ב, והרב פערל התבקש
לנאום בפני הנערים ביומו השני
של הכנס. הוא השיב להם כי קודם
פתיחת דבריו, הוא מעוניין להניח
עם 200 הנערים המשתתפים
תפילין בצוותא, בשעה שלפני
250 הנערות המשתתפות יישא
דברים עמיתו השליח הרב אשר
זיילינגולד.

הנהלת הארגון השיבה בחיוב,
וכעת נותר לרב פערל להשיג
בדחיפות 200 זוגות תפילין...

הוא הודיע לרבי על העניין וזכה
למענה: "מבצע תפילין יוצא מן
הכלל, ישלמו מכאן".

בימים שנותרו עד לכינוס,
הסתובבו בחורים בכל רחבי ניו-
יורק לרכוש זוגות תפילין, והצליחו

תפילין נוסף שיוזמן ע"י אחד הנערים. כשחזר על ההודעה בפני הנערים, הוסיף יו"ר 'בני ברית' כי הוא מוסיף 25% נוספים למימון התפילין...

כשדיווח על-כך לרבי באמצעות הרב חדקוב, הרבי הגיב: "ת"ח ת"ח ת"ח על הבשו"ט".

שנים לאחר מכן, שח באוזני הרב פעלער רב חשוב, שהוא ביקר אצל הרבי ב'יחידות' באותה תקופה, ועל שולחנו הקדוש היו התמונות שצולמו ממעמד הנחת התפילין עם הנוער.

הרבי התבטא באזניו: "בכלל ביך אין ניט קיין בעל התפעלות, אָבער פון דעם בין איך נתפעל" [= בכלל, אינני 'בעל התפעלות', אבל מזה הנני מתפעל].

לנוכח ההצלחה, בקיץ שוב הוזמן הרב פעלער למחנה של 'בני ברית', הפעם כ'רב אורח'. הוא שהה במחנה - שהתקיים במשך שבוע ימים בברייטן ביטש הסמוכה לניו יורק. היה זה שבוע נפלא, בו דיבר בפני הנערים והנערות, השתתף בסימפוזיונים בהם נשאל שאלות שונות בענייני יהדות, הניח תפילין עם הבנים והתפלל עם הבנות.

במהלך השבוע חל היום הבהיר י"ב תמוז, ולאורך כל היום הנושא המדובר היה - הרבי הריי"צ. הרב פעלער דיבר על מאסרו בגין הפצת היהדות, ועל כך שמסר את נפשו וסיכן את חייו - רק למען שמירת התורה והמצוות ברוסיה. הוא גם סיפר להם שהרבי יערוך

התוועדות מיוחדת, הוא תיאר כיצד נראית התוועדות, ואמר שישע באוטובוס לניו-יורק, וישוב למחרת בבוקר.

אף שכולם חיבבו וכיבדו את הרב פעלער, היה לו גרעין של מספר נערים שהיו ממש צמודים אליו, והם אמרו: "למה אינך מתוועד אתנו הלילה ומראה לנו כיצד נראית התוועדות?".

"ובכן", הבין הרב פעלער, "כבר לא אסע הלילה לניו יורק. בשום אופן לא אוכל להראות את פניי לרבי אם יש קבוצה של נערים שמבקשת שאתוועד עמם".

הוא התוועד עמם על מיץ ענבים וכיבוד, זו הייתה התוועדות טובה, אבל אצל הרבי בהתוועדות הוא לא היה.

באותה שנה, שבעה עשר בתמוז חל בשבת, והצום נדחה ליום ראשון, ח"י תמוז.

באותו היום עזב הרב פעלער את מחנה 'בני ברית', והספיק להגיע ולשמוע את קריאת ה'מפטיר' מפי הרבי בתפילת מנחה, בכדי להישאר גם למחרת - י"ט תמוז.

בבוקר המחר הגיע הרב פעלער לתפילה וקריאת התורה, ולאחר התפילה ניגש אליו המזכיר הרב בנימין קליין ואמר שהרבי קורא לו להכנס ל'יחידות' מיוחדת בבוקר.

אל הקודש נקראו עוד שני שלוחים נוספים: הרב יצחק דוד גרונר ע"ה, השליח למלבורן אוסטרליה, ויבלח"ט הרב שלמה שי' קונין, השליח לחוף המערבי בארה"ב (שניהם כן השתתפו בהתוועדות בי"ב תמוז). כל אחד מהם נקרא להיכנס ל'יחידות' נפרדת.

הרב פעלער היה מופתע והמום

לחלוטין. הוא רץ לבית אביו שברחוב איסטערן פארקוויי בכדי להביא את הסירטוק, וכשחזר נאמר לו שה'יחידות' תתקיים אחרי-הצהריים, כי בשעה אחת אחר-הצהריים הרבי יקיים התוועדות.

זה היה חסר כל תקדים - ביום שני סתמי, התוועדות בשעות הצהריים...

ר' בנימין קליין הורה לרב פעלער ולרב קונין שבהתוועדות יעמדו ממול הרבי לימינו. בתמונה נראה הרב גרונר היטב, אולם הרב פעלער והרב קונין אינם נראים...

את ההתוועדות פתח הרבי בהסבר על סיבתה ואמר שביום זה מלאו 75 שנים מבר המצוה של הרבי הקודם, אשר אביו הרבי הרש"ב התייחס לימי בר-המצווה שלו כשבע ברכות ואמר שבעה מאמרים. הרבי אמר, שהמאמר שהשמיע הרבי הרש"ב ביום השביעי של חגיגות בר המצווה היה "וחזקת והיית לאיש", וגם הרבי אמר מאמר שזה ה'דיבור המתחיל' שלו.

ההתוועדות ארכה כשעה, בסיומה הרבי עלה לחדרו הק', ושלוש השלוחים היו אמורים להיכנס. הרב פעלער היה השני שבהם.

כשנכנס, אמר לו הרבי: "היות דו האָסט זיך אַינגעהאַלטן פון צו קומען דאָ י"ב תמוז, האָב איך פאַר דיר פאַרענדיקט דעם מאמר" [= מאחר שהתאפקת מלבוא הנה בי"ב תמוז, השלמתי עבורך את המאמר].

הרב פעלער נדהם. הוא מעולם לא אמרתי לרבי שהיה בתוכניתו להגיע לי"ב תמוז...

שיחת ש"פ בלק י"ז תמוז - נדחה ה' תשכ"ח

שיחת יום ב' פ' פנחס, י"ט תמוז ה' תשכ"ח

260

בס"ד. שיחת ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה), ה'תשכ"ח.

א. יום הש"ק זה הוא יום השבת שלאחר י"ב תמוז — יום הולדת כ"ק מ"ח אדמו"ר, וגם יום הבר מצוה שלו, ששייכים זל"ז, כמוכן מ"ש בזהר פ' משפטים שביום הבר מצוה של כל אחד מישראל אומר לו הקב"ה "אני היום לילדתיך", כיון שביום הבר מצוה נעשה לאיש, ובלשון הכתוב: "וחזקת והיית לאיש" (וזהו הטעם בפשטות שא' המאמרים שאמר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בחגיגת הבר מצוה של בנו, כ"ק מ"ח אדמו"ר, התחיל בפסוק זה), שהתואר "איש" מורה על ענין המדות, והרי תכלית בריאת האדם היא לברר את מדותיו (וכמשנ"ת בהתועדות הקודמות).
ובשנים שלאחר י"ז תמוז נ"ע בו גם ענין הגאולה באופן ש"ראר כל אפסי ארץ" — בייב"ג תמוז, ובכל ענינים אלו נעשית עלי' ביום השבת באופן ד"ילכו מחיל אל חיל", ר"מליץ בקודש", כי, ביום השבת נאמר: "ויכולו השמים והארץ וכל צבאם", ופירש התרגום "ראשית כלל", וכפי שמבאר הצ"צ שזהו העלי' והשלימות של כל הענינים שהיו במשך השבוע.
וזהו גם מה שספר כ"ק מ"ח אדמו"ר (וכבר נדפסו הדברים), הבר מצוה שלו, נמשכה ההתועדות דחגיגת המאמר דמארי עלמא⁽¹⁾, שבשנת בלק (לפי רשימה אחת), ולפי רשימה שנייה — עד יום ב' י"ט תמוז,

(1) צח, רע"א, קא, רע"א.

(2) תהלים ב, ד.

(3) מלכים א, ב.

(4) רשימת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב שנסמנה

בד"ה וחזקת והיית לאיש שנה זו (לקמן ע' 289).

(5) ראה ד"ה ה"א עמנו דש"פ קרח

(לעיל ע' 158 ואילך).

(6) תהלים צח, ג.

(7) שם פז, ת.

(8) ברכות כח, א. וש"נ.

(9) בראשית א, ב.

(10) ראה אדמו"ר עה"פ (כרך א — טב, ב ואילך, כרך ג — חקת, א ואילך).
(11) ראה לקמן הערות 13-14.
(12) תרג"ג. — תאריך היסוד דבר מוצע"ק ג' תמוז, ה'תשכ"ח. וראה גם לעיל ע' 255, וש"נ.
(13) שיחת י"ב תמוז הי"ט סיב (סה"ש ק"ץ הי"ט ע' 156).
(14) ב"מפתח ספרי מאמרי ודרושי אדמו"ר מהורש"ב ע' 11 (בהוצאת קה"ת, תשי"ט, בהוצאת השמ"א — ע' סד).

298

בס"ד. שיחת יום ב' פ' פנחס, י"ט תמוז, ה'תשכ"ח.
— לפני תפלת מנחה —

בלתי מוגה

א. מבואר ברשימה שנדפסה זה עתה⁽¹⁾ בסוף המאמר ד"ה תפילין דמארי עלמא (תרג"ג), שסיום המאמר הי' ביום השביעי של "שבעת ימי המשתה" (כפי שנקראים ברשימה) — יום ב' י"ט תמוז, דכיון שביום א' הי' התענית (נדחה), לכן הוסיפו (לימי המשתה) את יום ב' י"ט תמוז, והתחלתו הייתה בפסוק: "וחזקת והיית לאיש", שזהו חלק ההמשך שהתחלתו "והנה בשל"ה פ' ויחי .. איתא כר"י, עד סיום ההמשך כפי שבא בדפוס.
ובענין זה יש הרגשה מיוחדת עתה — במלאות שבעים וחמש שנים למאורע זה.

ב. ובהקדם ביאור הענין המיוחד דשבעים וחמש שנים: דודע המבואר בתורה אורי (ובתוספת ביאור בהדרושים שלאחריו) על הפסוק "ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן", וז"ל: "כי ממוחין למדות צריך לילך דרך הגרון, ואחר שירד ממדרגת מוחין ועדיין לא נעשו מדות קודם שיבואו להלב, נק' או חרן, וכשהי' אברם מחרן, שבא הארה והתגלות מחכמה למדות".

והענין בזה:

ענינו של אברם הוא — כמבואר בתו"א לפנינו⁽²⁾ — א"ב ר"ם, שהר"ע שכל הנעלם מכל רעיון, דהיינו, בחי' החכמה, אלא שזוהי הדרגה העליונה שבחכמה.
והענין בזה:

(*) יום מניסת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע לבריתו של אאע"ה (בשנת תר"ם), ויום השביעי ד"שבעת ימי המשתה" מחגיגת הבר מצוה שלו (בשנת תרג"ג — לפני שבעים וחמש שנים).
(1) בקונטרס כפ"ע — מוצע"ק ג' תמוז, ה'תשכ"ח (מהרשימה שנדפסה ב"מפתח ספרי מאמרי ודרושי אדמו"ר מהורש"ב ע' 11 ובהוצאת קה"ת, תשי"ט, בהוצאת השמ"א — ע' סד).
ע' (סד). וראה גם לעיל ע' 260, וש"נ.
(2) מלכים א, ב.
(3) פ"יב — נדפס לאחר כס"ה תרג"ג ע' רנח ואילך.
(4) ראה גם סוכת י"ט תמוז שנה זו (אג"ק חכ"ה ע' קצג ואילך).
(5) לך לך י"א, ד.
(6) לך לך י"ב, ד.
(7) שם, א.

התוועדויות תורת מנחם

שליח הרבי
לקליפורניה
הרב שלמה ברוך
קונין שליט"א:

י"ט תמוז תשכ"ח - הוא היום שבו הרבי הוציא אותי מן המיצר אל המרחב

הרבי להרב קונין:

היותך כאן היא הסיבה לכך שהתוועדתי

כך סיפר על אותה
התוועדות הרב
שלמה ברוך שי'
קונין:

מאחר שאנו נמצאים
בשליחותנו בדקות האחרונות
של הגלות, לכן אנו חייבים
להתחזק בעצמנו, יחד עם אלו
שבסביבותינו, על ידי שנרגיש
את אורו של הרבי בכל יום.

משום כך אנו זוכים לעוד
'יומא דפגרא' - י"ט תמוז. ביום זה
זכו שלושה שלוחים (הרב יצחק
דוד גרונר ע"ה ויבלח"ט הרב
משה פעלער ואני) להתוועדות
מיוחדת בשעה אחת אחה"צ.

אינני זוכר הרבה
מההתוועדות... מה שעדיין
מהדהד באוזניי הוא ה'קאך' של
הרבי בניגון 'בך בטחו'...

לפני ההתוועדות הוזמנו
שלושתינו למשרד המזכירות,
ונאמר לנו כי הרבי יורד
להתוועד, ואחרי כן יהיה לנו
הזכות להיכנס ליחידות פרטית,
ואנו יכולים לבקש כל מה
שבלבנו.

כשנכנסתי ליחידות, אמר לי
הרבי: דיין זיין דא היינט איז
דער סיבה פון מיין פארברענגען
(היותך כאן היא הסיבה לכך
שהתוועדתי).

הרבי הרים את קולו ואמר:
שלמה, איך האב געהערט אז
דער מצב ביי דיר אין שטוב איז
א מצב פון עניות און דחקות,
און נאך ערגער, ר"ל, וואס איך
וויל דאס אפילו ניט ארויסרעדען
(שלמה, שמעתי כי אצלך בבית
המצב הוא של עניות ודחקות,
ועוד יותר גרוע, רחמנא ליצלן,
שאיני רוצה לבטא בדיבור...).

בנקודה זו, הרבי הגביר את
קולו עוד יותר.

הרקע של הדברים היה -
כדלהלן:

הייתה זו שנה שלישית
בשליחות בחוף המערבי.
וה'מרכז' שילם לנו שבעים
וחמש דולר לשבוע. השאר היינו
חייבים לגייס לבד.

באותו עת הייתה מלחמת
עולם של גורמים מסויימים נגד
פתיחת לימודי יהדות בבתי ספר
הממלכתיים. כדי להאבק בהם
נדרשנו להקצות לכך משאבים
רבים.

אחר כך השקענו כספים
רבים בפתיחת 'בית חנה' ביה"ס
לנערות אחה"צ, ואח"כ ביה"ס
בלונג ביטש, והמצב בבית היה
קשה מאוד.

"שלמה, איך וויל דאס ניט
ליידען, איך וויל ניט ליידען אז
דו זאלסט זיין ענג, גיי צו הרב
חדקוב רעכענט אויס וויפל דאָס
קאסט צו לעבען. קויפען צוויי
פאר שיק, צוויי פאר הויזען,
צוויי קאפאטע'ס, און צוויי
היטלאך".

מאותה יחידות, ב"ה, הרבי
הוציא אותנו למרחב. המוסדות
המשיכו לפרוח וב'שנת
השבעים' - תשל"ב, יצאנו לדרך
בצורה מוגברת עם פתיחת
מוסדות חדשים... עד הלום,
ב"ה, ישנם שלוחים פזורים בכל
החוף המערבי, ועדיין מצטרפים
שלוחים צעירים חדשים, כ"י.

ביום זה, י"ט תמוז, זכינו
לאורו של הרבי, לא לחיות
בדחק.

*

מעניין הוא שהרבי סיים את
ההתוועדות שהתקיימה לפני
היחידות בברכה:

"ויומשך כאן למטה מעשרה
טפחים בגלוי, שכל אחד
מישראל וכל בני"י יהיו במעמד
ומצב ד"מרחב" כפשוטו ...
וילמדו תורה ויקיימו מצוות
מתוך הרחבה".

זו רק דעתי

הרב יוסף יצחק חטריק

מעניינת עדותו וזכרונותיו של הרב יוסף יצחק חטריק על אותה התוועדות
כפי שראו אור בעיתון ב"כפר חב"ד:

חגיגת הבר המצווה - מעולם לא הוזכרו ולא צויינו, ולכן הייתה זו הפתעה גמורה שהתקיימה התוועדות בצהרי יום חול.

(בהתוועדות אמר הרבי מאמר ד"ה וחזקת והיית לאיש, מיוסד על מאמר שאמר הרבי רש"ב ביום שני יט תמוז לרגל סיום שבעת ימי המשתה של בר מצווה של בנו יחידו הרב ריי"ץ בשנת תשנ"ג. לימים, בשנת תשמ"ט, לקראת יט תמוז, הגיה הרבי את המאמר, והוא מודפס בספר המאמרים מלוקט חלק ד).

היינו בהלם. התאכזבנו, כעסנו על עצמנו, ועל ההנהלה - כיצד דרשו מאתנו להגיע בזמן... (כאילו ידעו הם...).

הכאב גדל עוד יותר בערב כשהגיעו חברנו, והחלו לחזור על ההתוועדות המיוחדת ששמעו.

הכאב נשאר אצלי, טמון גנוז כל השנים - זו תורה, זו שכרה... הלא חזרנו לישיבה בקבלת עול, וה'פורקי עול' זכו מן ההפקר...

כחלוף, עשרים שנה, ישבתי בהתוועדות באה"ק, בה התוועד הרב משה פעלער, שליח הרבי למינסוטה. והוא סיפר כדלהלן:

בקיץ תשכ"ח הוא הוזמן על ידי ארגון 'בני ברית' להרצות במחנה הקיץ לנוער שארגנו הם בהרים, לא הרחק מבית חיינו.

הוא שמח מאד על ההזמנה, כיון שהם היו אמורים לשלם לו הכרטיס לניו יורק, ובכך יוכל להיות בהתוועדות יב תמוז אצל הרבי.

אך בעקבות הצלחה בפעילותו, המארגנים ביקשו שיישאר עוד כמה ימים, ולא היה יכול לסרב.

הוא דיווח על כך למזכירות של הרבי, וכמובן, קיבל עידוד להישאר, ובגין כך, נבצר ממנו להשתתף בהתוועדות הרבי.

שבוע מאוחר יותר, לאחר סיום הקעמפ, הגיע סוף סוף לחצר הרבי, ובאותו יום הודיע הרבי באופן פתאומי

בשנת תשכ"ח, הייתה הקביעות כמו השנה, בשבת היה שבעה עשר בתמוז, והתקיימה התוועדות בו דובר באריכות הוראות פרטיות אודות המאסר והגאולה של יב תמוז, וביום ראשון היה התענית נדחה 'שבעה עשר בתמוז'.

ביום שני פרשת פנחס, יט תמוז, סוכם בין חבריי כי ניפגש בקינגסטון פינת איסטערן פארקווי, ליד הכניסה לסבאוי, על מנת לחזור יחדיו לישיבת תומכי תמימים בנוארק.

הגיעה שעה היעודה ורוב הכיתה הגיעה, והחלו דיונים... למה למהר? ומה כבר יקרה אם נגיע באיחור? ולעומתם טענו כמה חברים, כי ההנהלה ביקשה להגיע בשעה מסוימת, ויש לקיים את הבקשה, ללא התחמקות.

ציידתי עם הקבוצה שצריכים להתנהג בקבלת עול, וירדנו לרכבת התחתית למנהטן, ומשם באוטובוס לנוארק.

שאר החברים נשארו בשכונה על מנת לחזור בערב.

רק הגענו לישיבה, והופתענו לשמוע כי הפסדנו התוועדות פתאומית של הרבי, שנערכה באמצע היום. ככלל, לא היו התוועדויות פתאומיות בשנים ההם.

מה עוד שהתאריך 'יט תמוז', לא דיבר אלינו.

רשמית, סיבת ההתוועדות הייתה לרגל יום הברית של הרבי ריי"ץ, ולרגל שבעים וחמש שנה מסיום ימי שבעת ימי המשתה של חגיגת הבר מצוה.

הרבי עשה שטורעם באותה שנה אותו לקראת יב תמוז לציון שבעים וחמש שנה לבר מצווה של הרבי ריי"ץ. זכורני את קונטרס המיוחד שהרבי הוציא לאור לרגל האירוע - מאמר ד"ה תפילין דמארי עלמא תרנ"ג. התאריך שהרבי רשם בפתח דבר היה מוצש"ק ג תמוז תשכ"ח...

שני האירועים של יט תמוז: יום הברית, ויום סיום

על עריכת התוועדות לרגל שבעים וחמש שנה לסיום אירועי חגיגות הבר מצווה של הרבי ריי"ן, ביום י"ט תמוז תרנ"ג.

מיד לאחר סיום ההתוועדות, הורה הרבי למזכירו שיכניסו את הרב משה פלר ליחידות.

במהלכה אמר לו הרבי שההתוועדות הוקדשה לכבודו, היות, ובעקבות עיסוקו בהפצת היהדות, הוא נעדר מההתוועדות שהתקיימה שבוע קודם, לכן הוא זכה היום כי בזכותו התקיים התוועדות.

וסיים הרב פעלער - 'דער רבי בלייבט נישט קיין בעל חוב'. הרבי לא נשאר חייב.

תוך כדי שהוא מספר את סיפורו על יט תמוז תשכ"ח שהוא חווה, חזר אלי כל המחזה של אותו י"ט תמוז' שעברתי וחוויתי, יחד עם האכזבה, והכאב ...

אך המועקה שנשארה בלבי התמוגגה מיד כששמעתי את סיום דבריו, כי אותה התוועדות עצמה שהפסדתי, והוא הרוויח - הייתה בדיוק תשלום 'חוב' של הרבי אליו.

שמחתי בליבי פנימה - הרבי לא נשאר חייב!

זו רק דעתי.

מה דעתך?

סיפורה של התמונה מהתוועדות י"ט תמוז תשכ"ח

קונין, מזהה אני בתמונה רק את גבם...

הם הספיקו להקליט את ההתוועדות, אולם ברקע ההקלטה יש רעש רב, מאחר שההתוועדות באה בהפתעה, נוצרו רעשים מהזזת הספסלים, הצפיפות הנוראה ואי הסדר.

בעת היחידות אמר הרבי לאבי: "וויבאלד דו האסט זיך איינגעהאלטען פון קומען אהער י"ב תמוז, האב איך פאר דיר פארענדיקט דער מאמר..." (מאחר שהתאפקת ולא הגעת להתוועדות של י"ב תמוז, סיימתי עבורך את המאמר, כנראה הכוונה למאמר שנאמר בי"ב תמוז).

תיאורו של השליח הרב מנחם מענדל

פעלער בשם אביו שי':

אל הקודש נקראו עוד שני שלוחים נוספים: הרב יצחק דוד ע"ה גרונר, השליח למלבורן אוסטרליה, והרב שלמה שי' קונין, השליח לחוף המערבי בארה"ב. כל אחד ליחידות נפרדת.

המזכיר ר' בנימין קליין (שסידר את היחידות באותו יום) אמר להם שיכנסו ליחידות לאחר ההתוועדות. הוא הורה לאבי והרב קונין שבהתוועדות יעמדו ממול הרבי לימינו. אכן בתמונה רואים היטב את הרב גרונר. אך את אבי שי' והרב שלמה שי'

ציון לנפש יקרה

האשה הצדקת

מרת **צירל ווקסלשטיין** ע"ה

בת רבי **יצחק צבי אייזנבך** שליט"א

מגזע קודש מן דבית רבי

בעל התניא והשו"ע זי"ע ואדמו"ר האמצעי זי"ע

אחוזים באילנא דחיי

מרנא ורבנא רוח אפינו משיח ה'

אדמו"ר מנחם מנדל מליובאוויטש זי"ע

כמופת היתה לרבים

בעוז וזוך אמונתה באלקים חיים

ובעבדיו הצדיקים

נתנה נפשה על חינוך ביתה

ולבה על תלמידותיה

כל כשרון מעשיה וחפץ כפיה

ציצים ופרחים לכתר תורה

ישרים דרכיה עם אלקים ואדם

ויהי במלאות ימי מירוקיה

ותבכינה בנות ציון

כי לקחה אלקים

בדמי ימיה ובל"ב שנותיה

ביום שלישי י"ט תמוז התשנ"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

נוסח המצבה שכתב בעלה הרב אהרן שיי וקסלשטיין